

Dr Donald Fowler, Tła Starego Testamentu,

Wykład 3, Rozwój podstawowych elementów kultury:

pisanie i królestwo

© 2024 Don Fowler i Ted Hildebrandt

To jest dr Don Fowler w swoim nauczaniu na temat tła Starego Testamentu. To jest sesja 3, Rozwój podstaw kultury, pisanie i królestwo.

Cóż, witam ponownie. W twoim mniemaniu być może nigdzie nie poszedłeś, ale ja tak. I wracamy, żeby dokończyć komentarze na temat topografii. Na takim kursie muszę posługiwać się uogólnieniami, ponieważ nie mam zbyt wiele czasu na rozwijanie zagadnień naukowych w obszary i sposoby, które są rozstrzygające.

Ale w Księdze Rodzaju 1 i 2, kiedy Bóg stworzył Adama i Ewę oraz ziemię, na której żyli, powierzył im nad nią opiekę. W sensie teologicznym nie była to ich podstawa, lecz Boga. I oni byli jego przedstawicielami, których zadaniem było dbanie o ziemię Bożą.

Przeniosło się to do dzisiejszego świata w obszarach tematycznych, które moglibyśmy nazwać ekologią. Chciałbym poruszyć kwestię, która moim zdaniem jest ekologiczna: stan tej ziemi, którą Bóg dał swojemu ludowi.

Przez tysiąclecia ziemia, którą Bóg dał Izraelowi, zaczynała się w jednym stanie, a kończyła w zupełnie innym. Oto dokąd kierują się moje myśli, gdy przygotowujemy się do opuszczenia topografii. Biblia mówi przysłowiowo.

To właściwie przysłowie kananejskie: kraina mlekiem i miodem płynąca. Mamy to wyrażenie poza Biblią i opisuje ono ten kraj w olśniewający sposób.

A dzisiaj, jeśli postąpisz zgodnie z moją radą i wymyślisz, jak dostać się do Izraela i tam pojedziesz, możesz być po prostu zszokowany tym, że nie wygląda to tak, jakby było opływające w mleko i miód. Możesz znaleźć odcinki centralnego wzgórza, po których jedziesz, i są to dosłownie nagie skały. I jak cokolwiek może tam w ogóle rosnąć? Chciałbym więc zasugerować Państwu, co sprawiło, że z tak pożądanego miejsca stało się miejscem, które teraz wymaga odbudowy.

Izraelczycy wykonują w tym świetną robotę. Izrael leży na gigantycznej wapiennej kopule, co oznacza, że sama gleba ma wysoką zawartość minerałów bezpośrednio związanych z tą wapienną kopułą.

Jakiś czas po powodzi, kiedy wszystko zaczęło się rozwijać, może ta kopuła była tam przed potopem, a może nie. Nie mamy możliwości dowiedzieć się tego na pewno. Ale w pierwszych latach był to obszar porośnięty drzewami.

W czasach Salomona znaczna część tej ziemi została wylesiona. Nie wiedzieli jednak, że aktywność korzeni jest niezbędna, aby zapobiec zwapnieniu gleby. Wycięcie drzew i roślinności miało ogromne konsekwencje dla gleby.

Jeśli dobrze to przeliterowałem, jest na to techniczne słowo: marl. W wyniku zwapnienia powstała bardzo twarda, przypominająca skałę pokrywa, która kiedyś była wierzchnią warstwą gleby.

Nigdy nie zapomnę pierwszej podróży, którą odbyłem w latach 70. XX wieku, kiedy to miałem okazję patrzeć na ten teren i zastanawiać się, dlaczego ktokolwiek miałby o niego walczyć. Można jechać 10 mil i nigdy nie widzieć, że coś rośnie. To było po prostu zdumiewające.

To, co wydarzyło się w starożytności, to powstanie tej grubej warstwy margla, którą ku mojemu zdumieniu zobaczyłem po raz pierwszy w Jerozolimie. Byłem tam i przypadkiem widziałem buldożer pracujący nad ziemią, więc założyłem, że patrzę na podłoże skalne. nie byłem.

Przyglądałem się wierzchniej warstwie margla. I ta spycharka zaczęła poruszać tę ziemię i ku mojemu zdumieniu margiel był tak gruby, że spychacz zdrapywał wierzch tego margla. A pod spodem znajdowała się przysłowiowa terra rosa, czerwona ziemia tego kraju.

Usunięcie korzeni drzew doprowadziło do rozwoju tego margla i utraty płodności. Prawdę mówiąc, kiedy obserwowałem Izraelczyków, jechałeś i widziałeś, jak okiem sięgnąć, po prostu nagą skałą. A potem nagle zobaczyliśmy lasy.

Cóż, stało się tak, że Izraelczycy próbowali odzyskać ziemię i wierząc dziury w marglu, zasadzili młode drzewa, a następnie te młode drzewa rozbijały margiel i odtwarzały glebę. Zatem braku ostrożności starożytni w ogóle tego nie rozumieli, ale wycinając drzewa, wyrządzali znaczną szkodę właściwościom gleby. I oczywiście także bez drzew i korzeni podtrzymujących glebę, gleba ostatecznie nie opadnie na swoje pierwotne miejsce, czyli na szczyty wzgórz, ale zostanie spłukana na dno.

W pewnym momencie cały ten centralny region górski był tarasowy i istniały duże możliwości uprawy tej gleby. Ale potem, w czasach pobiblijnych, ta tarasowata gleba, tarasy zawały się z powodu utraty ludzi, którzy mogliby się nimi opiekować. Wszystko to doprowadziło do tragedii polegającej na ogromnym przeszkodzie temu, co stworzył Bóg.

A dla Izraelczyków nie są to tylko pola uprawne, które chcą uprawiać ; to ich ojczyzna i robią, co mogą, aby ją odzyskać. I to jest budujące. Wybierając się tam, pamiętajcie, że to, co pierwotnie było krainą mlekiem i miodem płynącą, jest odzyskiwane.

Po prostu zrobienie tego zajmie bardzo dużo czasu. W porządku, tym komentarzem mogę nas poprowadzić dalej w naszych myślach i notatkach, dokąd zmierzamy. A tak przy okazji, to jest zdjęcie, które macie przed sobą, przedstawiające teren wokół zigguratu w Uruk w południowym Iraku.

I można sobie wyobrazić, że kiedyś cały ten region był po prostu zielony, otoczony polami. A kiedy spojrzysz na obszar wokół zigguratu, jak widzisz, wygląda on jak krajobraz księżycowy. I tak właśnie stało się z zasoleniem gleby w Mezopotamii.

Zatem istoty ludzkie były trudne na tej ziemi. W każdym razie okres, o którym mówiliśmy, poświęcony jest topografii. Bardzo szybko przyjrzymy się okresowi protopisemniennemu, czyli pierwszemu okresowi pisania, latom 3400–29.

A my chcemy tylko porozmawiać o rozwoju nowych technologii, które są bezpośrednio związane z urbanizacją. Wiesz, ludzie są mądrzejsi od skał. Czasami nigdy by się o tym nie dowiedzieli, ze względu na sposób, w jaki traktujemy ziemię.

Ale w rzeczywistości w przypadku tych ośrodków miejskich, wraz ze wzrostem populacji, wymagało to technologii, które doprowadziły do powstania nowych, ważnych czynników wzrostu. Nowe rodzaje ceramiki, szybkie koło garncarskie, pieczęć cylindryczna, architektura monumentalna, rzeźba kamienna, a przede wszystkim pismo. Wydarzyło się to w stosunkowo skróconym okresie czasu.

I jak to należało wytłumaczyć? Dlatego niektórzy ludzie próbowaliby to wyjaśnić na podstawie faktu, że musiała nastąpić nowa migracja ludzi do Mezopotamii. Inni zwracali uwagę, że najprawdopodobniej jest to po prostu rozwój technologii wynikający z konieczności. I tak niezależnie od wyjaśnienia, impuls do tego rozwoju pochodzi od niesamowitego ludu zwanego Sumerami.

To słowo pojawia się w Biblii. Nazywa się ich Sumerami, ale czasami nazywa się ich także krainą Szinear. A Szinar jest rodzajem hebrajskiego zniekształcenia słowa Sumer.

To byli po prostu niezwykli ludzie z południa. Wiemy też, że w regionie Mezopotamii zamieszkiwało wiele grup etnicznych. W dużej mierze Sumerowie kontrolowali południe.

Część środkowa i północna była kontrolowana przez ludność zwaną Semitami. Wiemy, że istniały tam inne grupy ludności, ponieważ mamy nazwy miast , które nie

są ani sumeryjskie, ani semickie. W każdym razie to Sumerowie są tymi, którym ten region zawdzięcza swój największy dług.

Ich wkład, nawet jeśli nie był oryginalny, wyniósł umiejętności techniczne na poziom nieosiągalny dotychczas. Starsze dzieło jest autorstwa Samuela Noaha Kramera. Sumerowie, jak widać z daty 1963, są mocno przestarzałe.

A jest oczywiście dużo lepszych rzeczy, które można dzisiaj przeczytać. Ale to doprowadziło do monumentalnej architektury, jaką był ziggurat. A oto zdjęcie najwcześniejszego zigguratu w Urk, jak naszym zdaniem wyglądał.

Ale zigguraty są połączone ze świątyniami. W swojej długiej historii świątynia była instytucją wyjątkową, dla której nie ma dokładnego odpowiednika. W późniejszym czasie świątynia, która była pomocnym źródłem dla królewskiej armii, wystawiała łuczników, kawalerię i załogi rydwanów, które jako jednostka walczyły w imieniu zawodowej armii królewskiej.

Jego wojsko mogłoby towarzyszyć królowi, strzec obszarów świątynnych, wykonywać prace policyjne i chronić robotników. Innymi słowy, monumentalną architekturą, wokół której wyrosła kultura Mezopotamii, była świątynia lub ziggurat, który był z nią związany. Niewiele mogę zrobić, aby powiązać to z czymkolwiek we współczesnym świecie, poza stwierdzeniem, że istniała symbiotyczna relacja pomiędzy kultem, czyli budowlami świątynnymi, a dworem, czyli pałacem królewskim, czyli zarówno intymne, jak i współzależne.

Można się zastanawiać, ile z tych wysoce ustrukturyzowanych, ale rodzimych zjawisk religijnych i społecznych można odtworzyć w imieniu Salomona w wysoce zorganizowanym stanie obrazów Starego Testamentu. Chodzi mi jednak o to, abyśmy wzięli pod uwagę tę monumentalną architekturę zwaną zigguratem, która była również połączona ze świątynią. Zigguraty reprezentują najwcześniejszą ludzką próbę budowy wielopiętrowych budowli.

Aby to zrobić, musiałbyś konstruować cegły. To fascynujące zjawisko, ponieważ można by pomyśleć, że tworzenie cegieł to prosty pomysł. Kiedy już to zrozumiesz, możesz pomyśleć, że stanie się to szybko.

Ale tak naprawdę przytaczam to tylko po to, żeby pokazać, że technologia cegieł mułowych to zjawisko występujące w Mezopotamii od tysięcy lat. Oto, na co chcielibyśmy zwrócić uwagę. Technologia Mudbrick to osobna historia i nie będziemy poświęcać jej dużo czasu.

Wiemy jednak, że ku naszemu całkowitemu zdumieniu pierwsze cegły nie były kwadratowe ani prostokątne. Miały kształt bochenków chleba. A następnie

ustawione jeden na drugim w sposób, który dla ciebie i dla mnie wygląda zupełnie sprzecznie z intuicją.

Cegły te nigdy nie mogłyby mieć mocnej i bezpiecznej konstrukcji bez znacznego uszczelnienia. USZCZELNIAĆ, uszczelniać. I oczywiście tak właśnie się stało.

Musieli wymyślić poważne agencje uszczelniające, aby budynek zbudowany z tych owalnych cegieł działał. Zatem opowiem trochę o tym uszczelnianiu. Ale po drugie, nawet gdy zorientowali się, że te cegły w kształcie mułu są niewystarczające, i tak minęły setki lat rozwoju technologicznego, aż stworzyli cegły, które z jednej strony były płaskie, a jak widać w drugim przypadku, zaokrąglone na szczycie.

To naprawdę niesamowita technologia, w sumie przejście od owalnych cegieł na górze do prostokątnych cegieł, które są wymienione jako numer pięć, zajęło prawie dwa tysiące lat. Wszystko to rozwijało się przez kilka tysięcy lat, dlatego zadajemy sobie pytanie, jak to możliwe, że przejście od cegły owalnej do cegły prostokątnej zajęło dwa tysiące lat? Odpowiedź na to pytanie nie jest ani oczywista, ani pewna. W Mezopotamii można myśleć o historii jako o czymś, co przebiega w ten sposób.

W Mezopotamii stulecia są jak pięciocentówki. Możesz po prostu obrócić jeden końcem palca. Wydaje się, że powodem, dla którego ta owalna technologia działała tak długo, było to, że była to pierwsza rzecz, o której pomyśleli, a w kulturze tak konserwatywnej jak ich funkcjonowała przez 1500 lat.

Potem, gdy wpadli na pomysł wytwarzania cegieł płaskich z jednej strony, dotarcie do prostokątnych cegieł, o których pomyśleli jako pierwsi, zajęło jeszcze kilkaset lat. To fascynujący rozwój technologii cegieł mułowych. Wydaje mi się, że to byłoby coś takiego.

Cegły te zostały wykonane rękami ludzkimi, a znacznie łatwiej było wykonać cegły w kształcie nieprzezroczystych powierzchni, niż wykonać je ludzkimi rękami. W rzeczywistości dopiero około 2200 roku p.n.e. wpadli na pomysł masowej produkcji cegieł, tworząc drewnianą formę. Sześć cegieł na raz mogło wynikać z braku drewna.

Musieli importować drewno, żeby mieć drewniane formy, ale potem zaczęli masowo produkować te cegły, a ponieważ nie były robione ręcznie, ale były dopasowane do tych drewnianych form, sensowne było przejście na cegły. Interesującą rzeczą związaną z Księgą Rodzaju jest dla mnie to, że Księga Rodzaju pamięta część tej technologii. Kiedy wrócimy do prawdopodobnie najsłynniejszej wieży w historii ludzkości, Wieży Babel, odnotujemy to zjawisko.

Jeśli więc chciałbyś otworzyć swoją Biblię na Księdze Rodzaju, myślę, że mogę pokazać ci tę historię w 11 rozdziale Księgi Rodzaju. Mówi nam ona o początkach

ludzkości. W Księdze Rodzaju 11 cała ziemia posługiwała się tym samym językiem i tymi samymi słowami.

I stało się, gdy szli na wschód, znaleźli równinę w ziemi Szinear. To byłby Sumer. I tam się osiedlili.

I mówili jeden do drugiego: Chodźcie, zrobimy cegły i spalimy je dokładnie. To mówi nam, że technologia ceglana z Księgi Rodzaju 11 nie jest najwcześniejszą technologią ceglana, ponieważ piec wynaleziono dopiero około 2200 roku p.n.e. Zatem wieża nie jest pierwszą wieżą, nie jest pierwszą dużą konstrukcją, ale to ta, która doprowadzi do powstania pierwszej prawdziwej wieży na świecie.

Zatem tekst mówi nam, że używali cegły jako kamienia i smoły jako zaprawy. Cóż, po prostu fascynuje mnie, że Mojżesz w jakiś sposób dostał się w ręce tego rodzaju informacji, ponieważ w Ziemi Obiecanej nie można znaleźć nigdzie smoły, ale można ją znaleźć zarówno w Egipcie, jak i Mezopotamii. Zatem to, co zrobili w tej wczesnej formacji owalnych cegieł, polegało na tym, że połączyli je w celu uzyskania środka uszczelniającego, błota, słomy i smoły za pomocą tumenu.

Połączyli te trzy elementy razem i używali ich do uszczelniania przez ponad tysiąc lat. Te niezgrabne konstrukcje zbudowano wokół owalnych cegieł. Tak więc, zanim dotrzemy do Wieży Babel, gdziekolwiek to było, używali ich i prawie na pewno nie miało to miejsca na samym początku doświadczeń Mezopotamii, ale gdzieś później. I tak mówili: zbudujmy wieżę, a potem powiedzieli: zbudujmy sobie miasto w wieży, której szczyt będzie sięgał nieba.

OK, więc Księga Rodzaju odzwierciedla etap technologii cegieł mułowych, o którym wiedziała Biblia. Wiedziało, kiedy trzeba było używać smoły do uszczelniania budynków tych pierwszych monumentalnych budowli, którymi była budowla świątynna zigguratu. Później Asyryjczycy używali kamienia, ponieważ w północnej Asyrii mieli dostęp do wapienia, podczas gdy w środkowej i południowej części nie mieli tego, więc pozostali po prostu cegłami mułowymi.

To fascynujące, ponieważ daje nam obraz, że technologia rozwijała się powoli, ale kiedy zaczęła przyspieszać, szybko przyspieszyła, a technologia rodzi technologię. A kiedy już przyjęli kilka podstawowych idei, to naprawdę szybko się rozprzestrzeniło. Nazywa się to więc technologią cegieł mułowych.

A zatem mówi nam, że nie, Egipcjanie nie wpadli na pomysł piramid i technologii kamieni przy pomocy kosmitów. Można zresztą prześledzić zjawisko uczenia się wykorzystania cegieł mułowych, które następnie stały się cegłami kamiennymi. A w samych piramidach faktycznie skopiowano dzieła artystyczne z tych wczesnych technologii.

Technologia rozwijała się więc powoli, ale kiedy już się rozwinęła, naprawdę nabrała rozpędu. Być może zainteresuje Cię informacja, że kosmici nie byli odpowiedzialni za technologię cegieł, która doprowadziła do budowy tych monumentalnych obiektów architektonicznych zwanych zigguratami lub świątyniami. Następną rzeczą, o której chciałem z Tobą szybko porozmawiać, są dowody handlowe.

Wydawało się, że brak niektórych podstawowych zasobów w Mezopotamii od samego początku był przyczyną handlu na duże odległości. A handel doprowadził do rozpowszechnienia pisma. A pisanie jest prawdopodobnie najważniejszym osiągnięciem człowieka po prostu dlatego, że przyspieszyło możliwość dzielenia się technologią.

I tak, kiedy idea pisma zrodziła się w Mezopotamii, w ciągu stu lub dwustu lat rozprzestrzeniła się ona prawdopodobnie poprzez handel do Egiptu i w stosunkowo krótkim czasie przedostała się do Azji Wschodniej, wszystko dlatego, że pisanie było czymś, które można szybko przenieść. Zatem wynalazek pisma i jego rozwój to fascynujący obszar tematyczny. Mówimy zatem o pisaniu takim, jakie znamy.

Nie jest niemożliwe, że Adam i Ewa otrzymali od Boga umiejętność pisania. Nie jest niemożliwe, że Noe umiał pisać. Jeśli rzeczywiście ci ludzie umieli czytać i pisać, technologia ta została utracona i odnaleziona na nowo.

Rozwój pisma można zobaczyć w tym, co nazywam pierwszym krokiem piktogramu. Chcę to zakwalifikować, ponieważ mogę mieć rację lub nie. Mamy dla ciebie gra słów, jeśli możesz się nią cieszyć o tej porze.

Może to być pierwszy krok, ale nie musi. Niektórzy twierdzą, że pismo nie rozwinęło się jako piktogram, ale rozwinęło się w postaci liczników ekonomicznych, które pojawiały się w glinianych kulach, w których robiono odciski na zewnątrz glinianej kulki, a następnie rzeczy, które robiły wrażenie, zostały zapieczętowane wewnątrz glinianej kulki i że doprowadziło to do najwcześniejszych form pisma, które byłyby piktogramami, ponieważ odciski w glinianej piłce były mniej więcej wielkości piłki do softballu, a odciski, które powstały na zewnątrz, mogły być pierwszymi próbami pisania. Nie ma sposobu, żeby się tego naprawdę dowiedzieć.

Możemy powiedzieć, że w Mezopotamii pisali na jedynym medium, którego mieli nieograniczone zasoby, a mianowicie na błocie. Dlatego bardzo trudno jest być artystą, jak w Egipcie, gdzie pisano na papirusach. Mogą mieć charakter artystyczny.

Mogły mieć piękne formy pisma. W Mezopotamii pisali na błocie, a to nie nadaje się do estetyki. Jak widać na tym wykresie, który dla ciebie skopiowałem, najwcześniejsze formy sięgają około 3000; obecnie sądzimy, że było to około 3200, a może trochę wcześniej.

Jak widać są to piktogramy. Kiedy więc na to spojrzysz, ten na górze to zdjęcie głowy i ciała mężczyzny. A skoro zatem chcąc przekazać jakąś estetyczną ideę człowieka, można go wyobrazić sobie właśnie jako głowę, a nie całe ciało.

A jeśli oczywiście chciałbyś porozmawiać o osobie wykonującej coś abstrakcyjnego, np. o jedzeniu, narysowałbyś tę samą ludzką głowę za pomocą piktograficznej miski i mógłbyś wyobrazić sobie człowieka pijącego lub jedzącego z miski. Jeśli na przykład chcielibyście porozmawiać o pijącym człowieku, oto zdjęcie rzeki, która była właściwie jedynym rodzajem wody, jaki mieli. Jak możecie zobaczyć tutaj obraz rzeki, jest to obraz rzeki.

Ale jeśli chcesz porozmawiać o człowieku pijącym wodę z rzeki, możesz przejść do abstrakcyjnego pomysłu, w którym narysowali ludzką głowę, a następnie narysowali znak rzeki i złożyli je razem, co oznacza, że ty piję wodę. Tak więc piktogram był dosłownie pismem obrazkowym, ale ponieważ był w błocie, to nie był szczególnie estetyczny. Aby więc przestać rysować w błocie, te piktogramy ewoluowały w coś, co nazywa się pismem klinowym.

Rylec klinowy to trójkątny kawałek drewna wyrzeźbiony w taki sposób, że trójkąt ma trzy boki. Nauczyli się tworzyć abstrakcyjne lub quasi-abstrakcyjne znaki piktograficzne. Myślę, że ten, który najlepiej widać, to ten po wodę.

Jak widać, piktogram wygląda jak dwie rzeki, dokładnie tak samo, jak ten tutaj, po lewej stronie. Zatem znak klinowy, który nie jest językiem, jest pismem i oznacza klin. Pisali więc klinem i jak mówiłem, klin ma kształt trójkąta.

Pierwotnie był to obraz piktograficzny, ale jak widać, jest to forma abstrakcyjna. Jeśli spojrzysz na dolny, zobaczysz, jak wygląda kłos jęczmienia tutaj, z boku.

Wygląda jak piktogram, który wygląda trochę jak jęczmień, z tą różnicą, że po prostu obrócił się na bok. Tak więc, wiercie lub nie, w najwcześniejszej formie pisma klinowego, nadal było ono piktograficzne, ale ostatecznie odeszło od aspektu piktogramu. Zatem ten klin klinowy lub rysik miał taki kształt.

Oznaczało to, że jeśli chcesz zrobić klin, po prostu wciśnij jedną stronę igły w błoto i uzyskaj klin. Jeśli chcesz narysować linię lub użyć technicznego słowa „linia”, możesz użyć dowolnego z trzech rogów rysika. W ten sposób Mezopotamczycy stworzyli sposób pisania, który obowiązywał przez cały okres Starego Testamentu.

Ta forma pisania na błocie była kontynuowana w Mezopotamii aż do czasów Chrystusa. Ostatnia tabliczka klinowa została sporządzona w Mezopotamii, mniej więcej w czasach Chrystusa. To kolejny przypadek tego, jak konserwatywna była ich kultura, więc nawet gdy nauczycieli się innych form pisma, tak jak przez około 1500 lat

wytwarzali owalne cegły, cóż, nawet po wynalezieniu alfabetu nadal używali tego rodzaju pisanie, choć było kłopotliwe, ponieważ działało.

To bardzo konserwatywna kultura, w przeciwieństwie do naszej, szczególnie tutaj, na Uniwersytecie Liberty, gdzie nawet jeśli minął miesiąc od Twojej wizyty w kampusie, nie widziałeś najnowszego budynku. I tak mówimy o naszej uczelni, jedyną stałą jest zmiana. Cóż, w Mezopotamii było odwrotnie.

Wszystko było niezmiennie, czasami przez tysiące lat, ponieważ taka była natura ich kultury. Tak więc ta forma pisania, choć uciążliwa, była mimo wszystko kontynuowana przez bardzo długi okres czasu. Zatem pierwszym etapem był piktogram i jak widać obrazy są nadal widoczne 1100 lat później, taka jest kultura Mezopotamii.

Chyba nie będę wam tego wyjaśniał, bo to skomplikowane, ale piktogramy nie pozostały takie same. Pisanie miało jeszcze jedną cechę zwaną logogramami, czyli znakami słownymi, więc zobaczmy, czy uda mi się ci ją narysować. Innymi słowy, niektóre z tych logogramów będą kontynuowane.

Oto, o czym mówię. Oto znak klinowy. W porządku, jest logogram.

Ten logogram ma dwie możliwe wartości. Jednym z nich jest to, że może reprezentować słowo. Jest to na przykład logogram pismem klinowym, czyli znak słowny słowa Bóg.

W porządku, a zaczęło się od piktogramu. Prawdopodobnie można to zobaczyć, ponieważ w starożytnym piktograficznym piśmie klinowym był to znak gwiazdy. Cóż, w starożytnym świecie uważano, że wszystkie gwiazdy są bóstwami.

Więc to zaczęło wyglądać tak, a potem ewoluowało w coś, co ma niejasne podobieństwo do oryginalnej gwiazdy. I tak znak ten pozostał logogramem słowa Bóg. Gdy to zobaczysz, powiedziałaś elu.

To było słowo określające Boga. Jednak język ten rozwinął się w bardzo skomplikowany sposób i jeśli go nie rozumiesz, nie martw się, ponieważ nie będziemy z nim zbyt długo pracować. Myślę, że tylko znając język, można go zrozumieć.

Ale ostatecznie to właśnie doprowadziło do sylabizacji. Tak więc, gdybym chciał stworzyć słowo takie jak iluminować, mógłbym wziąć brzmienie słowa Bóg i użyć go w wielu sylabach, aby stworzyć słowo takie jak iluminować. Jak więc widzisz, dźwięk ilu jest sylabą i nie ma żadnego związku ze słowem Bóg.

Jednak ostatecznie zredukowali swój język mówiony do formy pisanej. Nazywa się to sylabizacją i zaczęło się od użycia wartości fonetycznych piktogramów.

Sylabowani w ten sposób mogli następnie stworzyć język mówiony w formie pisanej. To wszystko jest bardzo skomplikowane. Wiemy na przykład, że w czasach, powiedzmy, Abrahama, rozwijał się język zwany starobabilońskim i wiemy, że w tamtym okresie była to tak złożona forma pisma, że istniało 598 różnych pism klinowych znaki, z których każdy musiał zostać zapamiętany.

A każdy z nich, zdecydowana większość, miał wiele wartości sylabicznych, w zależności od tego, gdzie się znajdował w słowie. Powiedzmy więc, dla ilustracji, jeśli masz 598 różnych znaków, a większość z nich ma wiele możliwych wartości sylabicznych, w zależności od tego, gdzie się znajdują w słowie, wtedy możesz dosłownie mieć 5, 6 lub 7 tysięcy możliwości, o których trzeba pamiętać. Oczywiście system ten był tak skomplikowany i uciążliwy, że tylko profesjonaliści mogli nauczyć się czytać i pisać.

Do dziś, jeśli zostajesz badaczem Starego Testamentu i musisz uczyć się akadyjskiego, to jest nazwa języka, o którym mówimy, jeśli musisz uczyć się akadyjskiego, jest to najtrudniejszy aspekt twojej edukacji, ponieważ jest to system bardzo trudny do nauczania. W istocie tego rodzaju system pisma wiąże się z tak wieloma trudnościami, że w pewnym sensie prowadzi donikąd. Powiedziano mi, że w Azji liczba znaków wynosi do 8 000, które należy zapamiętać, aby móc używać odpowiadającego im systemu języka migowego.

Chcę więc powiedzieć, że wynalezienie pisma było wspaniałym krokiem naprzód, ale był to krok naprzód, który był dramatycznie ograniczony, ponieważ tylko profesjonaliści mogli się tego nauczyć. Właściwie to wynalezienie alfabetu doprowadziło do dramatycznego wynalezienia transferu technologii. To wynalezienie alfabetu oznaczało, że teoretycznie każdy, gdziekolwiek, mógł nauczyć się czytać i pisać w stosunkowo prostym formacie.

Oto obraz tego, jak wyglądał najwcześniejszy alfabet w języku hebrajskim. Jak widać po lewej stronie, również zaczęto się od piktogramu. Starożytnie znaki starohebrajskiego są w rzeczywistości znakami przypominającymi zwierzęta, strumienie i tak dalej, i tak dalej.

A następnie ten wykres pokazuje nam, jak to ewoluowało, a ewoluowało od tych piktogramów po lewej stronie, ostatecznie do kwadratowego pisma, które rozpoznajemy w naszej Biblii. To kwadratowe pismo tak naprawdę sięga około II lub III wieku p.n.e., a następnie utrwaliło się w znanej nam współczesnej formie, czyli tej części, która jest postbiblijna. Było to monumentalne osiągnięcie, ponieważ zapamiętując 30 lub mniej alfabetycznych symboli wymowy, można było w ciągu kilku minut zredukować cały język mówiony do alfabetu.

Prawdopodobnie było to coś, czego nie mam pewności, ale powiedziałbym, że był to prawdopodobnie największy wynalazek człowieka, ponieważ oznaczał on, że w każdym języku mówionym obowiązuje ten sam alfabet, a ty możesz używać tego samego alfabetu, dzięki czemu każdy język mówiony można zapisać w formie drukowanej. To najlepszy system transferu technologii. Oznaczało to, że każdy język można nie tylko sprowadzić do formy pisanej, ale że każdy człowiek jest w stanie zapamiętać te formy w stosunkowo krótkim czasie.

Ktoś z dobrą pamięcią, zwłaszcza ktoś znający grekę, jest w stanie zapamiętać alfabet hebrajski w ciągu kilku godzin. Zamiast spędzać całe życie na pracy z tym uciążliwym systemem pisma klinowego, możesz to zrobić w bardzo krótkim czasie. Impuls do pisania wydaje się być bezpośrednio powiązany z potrzebą świątyni inwentaryzacji swoich zapasów.

To właśnie personel świątynny miał założyć pierwsze wielkie szkoły skrybów. Tak więc, o ile możemy dojść do tej myśli, największą jednostką gospodarczą każdego wczesnego miasta była świątynia. Świątynia była połączeniem uniwersytetu, banku, rządu, wszystkie rzeczy, o których myślimy, wywodzą się ze świątyni.

A te wielkie szkoły skrybów skupiały się wówczas wokół świątyni. Była to największa jednostka gospodarcza działalności. Nie można jednak zbyt stanowczo stwierdzić, że geografia jest ostatecznym czynnikiem rozwoju pisma i cywilizacji.

Nie mamy pojęcia, ile czasu zajęłoby nam oczekiwanie na rozwój pisma, powiedzmy, w Syrii, Libanie czy Izraelu. Jednak rozwój ośrodków miejskich doprowadził do powstania architektury monumentalnej. Architektura monumentalna rozwinęła się najpierw w świątyniach.

Świątynie były wielkimi ośrodkami nauki i propagowania wiedzy. I ostatecznie system, który nazywamy pismem piktograficznym, ostatecznie doprowadził do powstania alfabetu, co następnie doprowadziło do fenomenalnego transferu technologii w sposób, który kiedyś zajmował tysiące lat. Wystarczyłaby jedna lekcja od jakiegoś poinformowanego skryby.

To jest coś, do czego dostosował się Bóg. I to właśnie mam na myśli, mówiąc, że Bóg się dostosował. Suwerenny Bóg stworzył świat w taki sposób, zgodnie ze swoją Boską wolą, co doprowadziło więc do rozwoju pisma, co ostatecznie doprowadziło do rozwoju alfabetu, co ostatecznie doprowadziło do rozwoju Boga mówiącego do ludzi w języku sposoby, które były wyjątkowe.

Jeśli więc jest coś, co powiedziałem w tej całej sprawie na temat pisania, co moim zdaniem jest ważne, to byłoby to. Pismo, system alfabetyczny, sprawiło, że Bóg mógł przemawiać do ludzi w formie pisemnej, teoretycznie możliwej do opanowania przez

każdego, kto posiada przeciętną inteligencję. To nie przypadek, że Mojżesz pojawił się dokładnie w tym samym czasie, gdy pojawił się alfabet.

Jeśli wczesna data wyjścia z Egiptu jest prawidłowa i Mojżesz wyprowadził Izrael z Egiptu w 1446 r., wiemy obecnie, że najwcześniejsze formy alfabetu pojawiły się zaledwie dwa do trzech wieków przed Mojżeszem. Zatem pokazuje nam to, że Bóg postanowił objawić się narodowi, którego nazywamy Izraelem, niemal dokładnie w tym samym czasie, w którym wynaleziono alfabet. To pozwala mi wysunąć teorię, że Bóg, wprowadzając boską narrację do ludzkiego doświadczenia, wybrał dokładny czas wynalezienia alfabetu.

Mojżesz na górze Synaj mógł spisać prawo w formacie alfabetycznym, który mógłby przeczytać praktycznie każdy wyszkolony człowiek. W ten sposób wiąże objawienie z boską linią czasu, która jest bezpośrednio powiązana z wynalezieniem pisma. Podsumujmy to i przejdźmy dalej.

To, co podsumowujemy, to to. Już w 3200 roku p.n.e. pojawiły się najwcześniejsze formy pisma. W typowy dla Mezopotamii wynalezienie alfabetu zajęłoby 11, 1200 lub więcej lat.

Alfabet został wynaleziony prawdopodobnie około 1700 roku p.n.e. gdzieś we współczesnym Libanie lub Syrii. A potem to właśnie spowodowało eksplozję technologii w świecie biblijnym. Dzięki temu Bóg mógł objawić Izraelitom swoje pełniejsze Słowo.

Nie mogłem zatem przecenić znaczenia wynalezienia alfabetu dla Boga, aby objawić ludziom swoje boskie słowo. I oto dzisiaj nadal uczymy się języka hebrajskiego według alfabetu bardzo podobnego do tego, którego używał Mojżesz na górze Synaj. Dlatego wpływ pisarstwa na literaturę światową i Biblię jest znaczny.

I nawet jeśli nie opanujemy całego procesu, ponieważ jest skomplikowany, przynajmniej możemy powiedzieć na osi czasu, że Mojżesz na górze Synaj pojawił się w odpowiednim czasie w Boskim planie, aby Mojżesz mógł pisać w języku, który teoretycznie każdy mógł to zrozumieć. W porządku? To wszystko prowadzi do kolejnego okresu, w którym szybko zmierzamy w stronę okresu Abrahama. Okres następujący po okresie prapisaćmiennym nazywany jest wczesną dynastią.

W porządku? Nie będziemy już dłużej czekać i jesteśmy gotowi przejść do kolejnej części naszego systemu wykładów. Ale wczesny okres dynastyczny to fantazyjny sposób na określenie wczesnego królestwa. W porządku? Zatem na wykresie, który dla was umieściłem na tablicy, na temat typografii prowadzącej do nawadniania, nawadnianie prowadzi do urbanizacji, urbanizacja prowadzi do centralizacji, centralizacja prowadzi do królestwa, widzimy teraz, że te miasta, tak jak się pojawiły,

te miasta były zmierzając w stronę nowej socjologii, socjologii budowanej nie głównie wokół świątyni, ale budowanej głównie wokół pałacu.

Jest to zmiana o dosłownie monumentalnych konsekwencjach. Porozmawiamy o tym, gdy rozwija się boski plan, wskazując, że jest to wczesny okres dynastyczny. Jest to okres, w którym rozwijało się królestwo, ale teraz jest to okres dynastyczny, ponieważ będziemy świadkami biologicznego przekazywania królestwa z ojca na syna, wnuka i prawnuka.

To także powoduje dramatyczną zmianę w historii ludzkości, która jest widoczna na wszystkich kartach Biblii, ponieważ sam Jezus jest przedstawiany dynastycznie jako syn Dawida. Cóż, wszystko to zaczyna się tutaj, w okresie od 29 do 2400 roku p.n.e. To prowadzi nas do najwcześniejszej historiografii, sumeryjskiej listy królów, która jest najwcześniejszym wykazem sukcesji dynastycznej, jaki mamy do dziś.

Nazywa się ją więc listą królów sumeryjskich, ponieważ jest to lista królów sumeryjskich. I jeśli mnie wytrzymasz, właśnie kładziemy podwaliny pod dramatyczne powiązania między Biblią a światem starożytnym. I tak sumeryjska lista królów jest dokumentem podzielonym na dwie części.

Pierwsza lista pięciu miast, w których po raz pierwszy doświadczone władzy królewskiej przed potopem. Innymi słowy, sumeryjska lista królów to lista królów, rzekomo królów przed potopem, potem nastąpiła wielka powódź, a następnie po powodzi ponownie spuszczone władzę królewską z nieba. Na tej liście królów z pięciu wcześniejszych miast znajdowało się w sumie ośmiu przedpotopowych królów, którzy, jeśli policzymy te liczby matematycznie, pisali przez 241 000 lat.

Cóż, wszyscy wiemy, że to kompletna mitologia i w każdym razie liczby mogą nie być zgodne z zamierzeniami. Nie mamy zaufania do sumeryjskiej listy królów sprzed potopu. Ponieważ wymienienia królestwo, uważamy, że to tylko mit.

Ale druga część sumeryjskiej listy królów to trochę inna historia. Druga część mówi o kolejnym początku doświadczenia królestwa po potopie. W porządku.

Zobaczę, czy uda mi się przedstawić sprawę. Może w tym miejscu zrobię pauzę, bo nie wiem, czy chcę od tego zacząć. Utknie w samym środku wykładu.

Dzieje się tak cały czas w klasie, kiedy jesteś w samym środku wykładu i dzwoni dzwonek. No cóż, tutaj dzwonek nie dzwoni, ale pamiętasz w szkole, jak dzwonił dzwonek, dosłownie, a potem tkwiłeś do następnej lekcji. Zatem przedstawię to, a potem może przejdziemy dalej i zrobimy pauzę.

Mówi nam to, że najwcześniejsza historiografia opiera się na kwestiach królewskości. Zatem druga część sumeryjskiej listy królów, to lista królów, która nie zaczyna się od

tego, od czego moglibyśmy zacząć. OK, więc jeśli cała powódź zostanie zniszczona, jak zaczęła się ludzkość? Jak rozwinęła się ludzkość? Jak ludzkość przetrwała? Nie ma żadnych z tych obaw.

Zamiast tego sumeryjska lista królów zaczyna się od pierwszego wydarzenia po potopie, kiedy bogowie zrzucili władzę królewską z nieba i przekazali ją ludzkości w darze. Jest to poziom zainteresowania odmienny od tego, jaki mamy w Biblii, a przynajmniej do czasu, gdy dowiemy się, czego właściwie uczy nas Biblia. Tekst mówi nam, że sumeryjska lista królów mówi nam, że po raz pierwszy doświadczono królestwa, to znaczy zesłano go z niebios do miasta Kisz.

Przez wiele lat uważano, że to wszystko mitologia. Teraz jednak wiemy, że istnieje interesujący związek między miastem Kisz w południowej Mezopotamii a pierwszym doświadczeniem władzy królewskiej. Zatem pójdziemy dalej i zrobimy tutaj krótką pauzę, ale kiedy już się do tego przygotuję, pozwólcie, że przedstawię sprawę. Najwcześniejsze zainteresowanie Mezopotamii pismem dotyczyło władzy królewskiej.

Władza królewska była kluczowa dla ich kultury i to, co mam zamiar ci zaproponować, gdy przejdziemy do zapisów biblijnych, to to, że królewskość była centralna również w planie Bożym w Biblii. Jest to więc coś nieco innego, ale mam nadzieję, że uznacie to za interesujące. Władza królewska na sumeryjskiej liście królów była wówczas darem bogów dla ludzkości.

Ze względu na naszą demokrację nie jesteśmy przyzwyczajeni do myślenia o królewskości jako o darze. Uważamy się za utalentowanych, ponieważ pozbyliśmy się króla Anglii. W starożytnym świecie demokracja nie istniała.

Myśleli o królestwie i nauczono ich myśleć, że królestwo jest darem od bogów. Myślę, że w związku z tym może zrobimy na razie przerwę i poruszymy tę kwestię podczas naszego następnego wykładu.

To jest dr Don Fowler w swoim nauczaniu na temat tła Starego Testamentu. To jest sesja 3, Rozwój podstaw kultury, pisanie i królestwo.